Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25991
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cōducat ei mouet sunt ꝛc. Sic ē vanitas i
iquitatis mpcādrūt singlr. Gēs. mp. vidi
subdole locū iudicij mpietatis ꝛc. Hec
vanitas iquitatis et carnositatis suū i
uilitatis multos hī ramos. Est
n. vanitas capiditatis q̄ ē mauaris ē.
oratione dat exterior sollicitudo. ps. ver
umtamen imagine pāsit hō et frustra
turbat ꝛ stat. exprimit quoūm ꝛ mquit
ymagine. i. uestigia pāsit cum subdit
Insecturizat et ignorat an gregabit
ea q̄ pinet ad suos. Item
ē vanitas voluptatis q̄ ē iuridis cu
oratione dat aspis pulchitudo. ps. filie
cor capite cōmonate ut simulitudo tem
pli. ꝛc. S manus ipse solos lapides ꝛ lig
exterius u. filiz auro sic ē mlrū pulch
tudo. Sū. ulcio fallax grā ꝛ vana
ē pulchitudo ꝛc. vū. Gen. ix. vrgnez
ne aspicias ne scandalizeris mpulch
udine eius. Job. xxi. tepigi fedus
cū oculis meis vt nō cogitarē de virgine
ꝛc. Tamē mlrū pulchitudo nō ē malū
mle ymo bonū corporale q̄ ꝗ. scādalum
si nō ē attendēdū q̄ scādalū nō ē vitū
ne uel plone huius pulchitudīe ymo
bonū ē maxīe si iuuat cū pulchitu
dine exterior si et tē pulchitudo minor
bm illud. Pulchra fuit sed pulchior
fuit. Cant. iv. Tota pulchra es amica
mea ꝛc. Sz ē mālū ne et plde mle
aspiciūtur alicuā pulchitudīe. Nichil
cū ē adeo bonū mquo nō contingat
malos scandalizari qn eū mp. scandā
lizatū sūt. Joh. vi. Mundum cū dice
bant qr bonus ē alij autē nō ꝛc. et

ipse de sup iudicij iustitie dīne scan
dalizantur demōes et mali homines
sīt dicit glo. sup illud. Supbia eorū
qui te oderūt ascēdit sp. Sic
ē vanitas garrulitas. ps. vana lo
cuti sūt vnusquisq̄ ad pximū suum
cū oratione dat loquēdis multitudo.
Sū. x. Inmultiloquio nō deest pc.
Sic ē vanitas dolositatis cū oratione
dat luxor cupido. ps. vmtamen sicut
hoīm nam indices multitudo ut dec
piant ꝛc. Sic ē vanitas fal
sitatis cū oratione dat nouā singēdi
uel mādēdi libido. ps. Ad mutamentes ꝛ
mutantes eias ꝛc. Abomīib; pōās uesti
tauit; ē auīcidus oculus spiritū et
ymagīatīs ne det cū et oratione
et oculus intellectūs et affectūs ne erra
uitate et frustre uera tomtate. In
uita tua vuulta me ꝛc. S mutat ui
tatis q̄ ē iuratā uātāt. Via autem
mutatis vuulteat quia ducit ad vitam
S. gre mpnā et gle mbitō quia dem
pō x. ē mta et mtas et mtī. Vnde
ncē ē q̄ et mta sic pā mtas ꝛ mi
tas sic mta et mta qr mta pā. S.
x. ē mtas et mta. Quecūq; n. vm
et eadem ō eadem et mt se ō eadem.
Est g. Sus. Inuita tua. S mutatē
q̄ ē iuratā uātāt vuulta me qr
pā ducat adinta cū uātāt ducat
admortem. Nu. n. respicūt adnam
tates ātūs oculis autitate. qī nō sūt
ivia ꝛ ēp hoc cadūt autē sīt yroc
Loth respicūtes iusz ē mutatīā salis
istatuati. Nondū g. q̄ mta.

reliquit